

ÅRSBERETNING FOR ADVOKATBEVILLINGSNEMNDEN 2016

Advokatbevillingsnemndens sammensetning

Advokatbevillingsnemndens virksomhet og sammensetning følger av domstoloven § 226. Nemndens sammensetning har i 2016 vært slik:

Leder: Lagdommer Håvard Holm
(Varamedlem: Dommer Tove Merete Voldbæk)

Medlem: Inger Hygen
(Varamedlem: Advokat Per Trygve Sekse)

Medlem: Rådmann Joakim Øren (frem til 1.8.2016)
(Varamedlem: HR sjef Karin Ask-Henriksen)

Medlem: HR sjef Karin Ask-Henriksen (fra og med 1.8.2016)
(Varamedlem: Adm. dir. Didrik Coucheron)

Advokatbevillingsnemndens sekretariatsfunksjon ivaretas av Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Godtgjørelsen til Advokatbevillingsnemndens medlemmer og varamedlemmer fastsettes av Justis- og beredskapsdepartementet. Det ble utbetalt honorar til nemndens medlemmer i 2016 med til sammen kr. 200.622,- (i 2015 utgjorde tilsvarende beløp: kr. 208.933,-). Kostnadene ved nemndens drift dekkes av det bidrag som landets praktiserende advokater og rettshjelpere årlig plikter å betale til Tilsynsrådet. Regnskap og melding om nemndens virksomhet sendes hvert år til Justis- og beredskapsdepartementet. Nemndens årsberetning for 2016 blir lagt ut på Tilsynsrådets nettside og vil også bli sendt til dem av landets praktiserende advokater og rettshjelpere som ønsker det.

Nemnden har i løpet av året holdt 6 ordinære møter.

Generelt om Advokatbevillingsnemnden

Advokatbevillingsnemnden er disiplinær- og tilsynssystemets øverste organ. Dette innebærer at nemnden – på sitt område – er overordnet de to øvrige organer i dette systemet; Tilsynsrådet for advokatvirksomhet og Disiplinærnemnden.

Nemnden behandler saker utelukkende på initiativ fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, og har ikke anledning til selv å ta saker opp til behandling.

Forvaltnings- og offentlighetsloven gjelder for nemndens virksomhet, med de begrensninger som følger av domstoloven § 226. Domstolovens habilitetsregler gjelder for nemndens medlemmer i den enkelte sak.

Nemndens virksomhet er nærmere omhandlet i advokatforskriften kapittel 6. Nemnden er klageinstans for vedtak truffet av Tilsynsrådet, som nevnt i domstoloven § 225 fjerde ledd. Dette gjelder vedtak som er til ugunst for den det retter seg mot, og klageadgangen omfatter bl.a. beslutning om oppnevning av forvalter, avslag på søknad om advokatbevilling, avslag på søknad om autorisasjon av advokatfullmektig og avslag på søknad om tillatelse til å utøve rettshjelpvirksomhet.

Nemnden avgjør saker etter forslag fra Tilsynsrådet eller Disiplinærnemnden, som nevnt i domstoloven § 219 tredje ledd og § 230, jf. § 226 annet ledd. Bestemmelsene omfatter bl.a. tilbakekall og suspensjon av advokatbevillinger og nedleggelse av forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen, eller mastergrad i rettsvitenskap, yter rettshjelp. Dersom nemnden ikke tar Tilsynsrådets / Disiplinærnemndens forslag til følge, kan nemnden i stedet meddele vedkommende en irettesettelse eller en advarsel.

Nemndens vedtak om tilbakekall av advokatbevillinger og fullmektigautorisasjoner kan bringes inn for retten, som kan prøve alle sider av vedtaket. Retten kan beslutte at vedtaket ikke skal ha virkning før det er avsagt dom eller endelig dom foreligger, jf. domstoloven § 230 første ledd i.f. Nemnden kan også selv treffe beslutning om å utsette iverksettingen av vedtaket til det foreligger endelig dom, jf. forvaltningsloven § 42.

Virksomheten i 2016

Nemnden behandlet i 2016 til sammen 31 saker. (Tilsvarende tall var 38 i 2015 og 40 i 2014). 12 av sakene gjaldt innberetninger etter fristoversittelser. (Tilsvarende tall var 12 også i 2015).

Disiplinærnemnden har innberettet en advokat til Advokatbevillingsnemnden i 2016. De øvrige sakene nemnden behandlet er mottatt fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet.

Nemnden har i 2016 tilbakekalt 19 advokatbevillinger. Antall tilbakekall i 2016 er én mindre enn året før, da Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte til sammen 20 advokatbevillinger.

Nemnden la i 2016 ned forbud mot at 4 personer yter rettshjelp. Dette innebærer en dobling fra året før.

2 av vedtakene fra 2016 ble brakt inn for retten.

Dersom en advokats bo tas under konkursbehandling, trer advokatbevillingen ut av kraft inntil gjelden blir ordnet, jf. domstoloven § 230 annet ledd første pkt. Når vedkommende godtgjør at gjelden er ordnet, kan nemnden etter søknad oppheve suspensjonen. Nemnden behandlet i 2016 én søknad om opphevelse av suspensjon som følge av konkurs. Denne ble etterkommet.

Advokatbevillingsnemnden har også vurdert spørsmål om evt. suspensjon av advokatbevilling i ett tilfelle som følge av pågående straffesak. Nemnden besluttet suspensjon i denne saken.

Nemnden behandlet en klage over avslag på søknad om ny advokatbevilling etter tidligere tilbakekall. Klagen ble ikke etterkommet.

Nemnden behandlet videre en klage på avslag på søknad om autorisasjon som advokatfullmektig. Klagen ble ikke etterkommet.

Nemnden har i tillegg meddelt én advarsel i 2016.

Aktuelle avgjørelser i 2016

1. Tilsynsrådets innberetninger etter bokettersyn

Advokatbevillingsnemnden har i løpet av 2016 mottatt seks innberetninger fra Tilsynsrådet med forslag om tilbakekall av advokatbevilling etter avholdte bokettersyn. Advokatbevillingsnemnden besluttet å tilbakekalle advokatenes bevillinger i alle disse sakene.

- a) Tilsynsrådet besluttet å gjennomføre et nytt bokettersyn hos advokaten på bakgrunn av bokettersynsrapporten fra tidligere avholdt tilsyn i 2014, hvor advokaten ble meddelt en advarsel. Bokettersynet ga inntrykk av at flere av de kritikkverdige forholdene fra forrige rapport helt eller delvis var utbedret.

Det ble imidlertid også ved dette bokettersynet avdekket regelbrudd knyttet til advokatselskapets bokføring og rutiner for klientmiddelbehandling, samt brudd på reglene knyttet til behandlingen av skattetrekkmidler og MVA. Nemnden understreket at det er helt nødvendig for opprettholdelsen av tilliten til advokatstanden at en advokat innretter sin virksomhet i tråd med gjeldende regelverk. Det ble vist til at advokaten over lengre tid var ilagt en rekke administrative reaksjoner for brudd på sentrale bestemmelser om bokføring, klientmiddelbehandling, samt innrapportering og betaling av offentlige avgifter, som samlet sett medførte at advokaten var uskikket til å drive advokatvirksomhet.

Nemnden påpekte at de langvarige forholdene vitnet om at advokaten ikke har hatt tilstrekkelig forståelse for viktigheten av at regelverket følges, og vedkommendes eget ansvar for å sørge for at det skjer. Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

- b) Et bokettersyn hos advokaten avdekket grunnleggende mangler ved advokatens regnskapsføring og behandling av betrodde midler. Det ble også avdekket kritikkverdige forhold knyttet til organiseringen av advokatvirksomheten, herunder det forhold at en eier og styremedlem i foretaket, som heller ikke var advokat, urettmessig hadde disponert klientmidler.

Advokatens bevilling ble tilbakekalt i medhold av domstoloven §230 nr. 1, 2, 3 og 5. Det ble i tillegg til ovennevnte forhold også lagt vekt på at advokaten hadde oversittet årets frist for innlevering av egenerklæring med vedlegg og at han tidligere år, flere ganger var blitt meddelt administrative reaksjoner for langvarige fristoversittelser. Det ble også vektlagt at advokaten ikke hadde vist tilfredsstillende samarbeidsvilje i forbindelse med avholdelse av bokettersynet.

- c) Tilsynsrådets styre besluttet i 2014 å avholde bokettersyn i advokatens selskap. Bakgrunnen for beslutningen var gjennomgangen av virksomhetens egenerklæring med revisoruttalelse og vedlegg for regnskapsåret 2013.

Bokettersynet avdekket alvorlige mangler og avvik knyttet til hvordan advokaten hadde innrettet sin virksomhet. Det ble særlig påpekt at advokaten ikke hadde vært tilfredsstillende à jour med bokføringen i sin virksomhet i lange perioder av 2014, 2015 og på begynnelsen av 2016. Advokaten hadde ved flere anledninger tidligere blitt gjort oppmerksom på kritikkverdige forhold, uten at

dette var blitt utbedret. Advokaten hadde heller ikke levert egenerklæring med vedlegg innen fristen.

Advokatbevillingsnemnden vurderte forholdene samlet sett slik at advokaten måtte anses uskikket til å drive advokatvirksomhet, og at han hadde mistet den tilliten som er nødvendig i yrket, jf. domstolloven § 230 første ledd nr. 1 og nr. 3.

- d) Tilsynsrådet besluttet å avholde nytt bokettersyn hos en advokat etter at det var påpekt enkelte uregelmessigheter i forbindelse med gjennomgang av advokatens egenerklæring med vedlegg for regnskapsåret 2013. Bokettersynet, som ble avholdt i 2015, avdekket flere mangler ved bokføringen og klientmiddelbehandlingen i advokatvirksomheten.

I tilbakekallsvedtaket bemerker nemnden at det er helt nødvendig for opprettholdelsen av tilliten til advokatstanden at en advokat innretter sin virksomhet i tråd med gjeldende regelverk. På bakgrunn av at mangler av tilsvarende karakter også var blitt avdekket og påpekt overfor advokaten ved tre ulike bokettersyn tidligere år, la nemnden til grunn at advokaten ikke hadde tatt alvoret i situasjonen innover seg.

Nemnden mente at vilkårene for å tilbakekalle advokatens bevilling var til stede, jf domstolloven § 230 første ledd nr. 1, og at forholdene nødvendiggjorde et slikt tiltak.

- e) Tilsynsrådet besluttet å avholde bokettersyn hos advokaten og ga samtidig uttrykk for at det ved tilsynsbesøket særlig ville bli lagt vekt på om de kritikkverdige forholdene som ble avdekket ved et tidligere bokettersyn var blitt utbedret.

Det ble ved nemnden vurdering lagt vekt på at det var blitt avdekket flere alvorlige mangler ved advokatens klientmiddelbehandling, både for advokatvirksomheten og advokatens eiendomsmeglervirksomhet. Mangler av tilsvarende art ble avdekket og påpekt for advokaten ved det tidligere bokettersynet. Forholdene var også blitt påpekt i nummerert brev til advokaten. Nemnden la også vekt på at det forelå en reell underdekning på kr. 1.540.525,- i advokatens klientmidler.

Advokatens bevilling ble tilbakekalt i medhold av domstolloven § 230 første ledd nr. 1

- f) Tilsynsrådet besluttet å gjennomføre bokettersyn hos advokaten etter å ha gjennomgått virksomhetens egenerklæring med revisoruttalelse og vedlegg for regnskapsåret 2014. Nemnden bemerket at advokaten er ansvarlig for virksomhetens bokføring,

for behandling av offentlige avgifter og skatter, samt for at behandlingen av betrodde midler er i samsvar med advokatforskriften kapittel 3.

Nemden la i sin avgjørelse vekt på at advokaten ikke hadde innrettet sin advokatvirksomhet slik at sentralt regelverk ble fulgt opp på en tilfredsstillende måte. De kritikkverdige forholdene var gjentatt over lengre tid, til tross for at de samme forholdene var blitt påpekt fra Tilsynsrådet etter tidligere bokettersyn. Advokaten hadde over flere år også vært forsinket med å levere egenerklæring med revisoruttalelse og vedlegg til Tilsynsrådet.

Det ble lagt avgjørende vekt på at Advokatbevillingsnemnden i et tidligere vedtak hadde uttalt at advokaten måtte påregne å få advokatbevillingen tilbakekalt dersom det senere skulle oppstå tilsvarende forhold.

Advokatens bevilling ble tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

2. Tilsynsrådets innberetninger på bakgrunn av siktelse, tiltale eller dom i straffesak.

Advokatbevillingsnemnden mottok tre slike innberetninger fra Tilsynsrådet i 2016.

- a) Tilsynsrådet besluttet å avholde bokettersyn hos advokaten på bakgrunn av opplysninger om at advokaten skulle ha unnlatt å innrapportere merverdiavgiftpliktige inntekter til skattemyndighetene.

Advokatbevillingsnemnden understreket at advokater i sin virksomhet er avhengig av tillit, som bare kan oppnås når advokatens integritet og hederlighet er hevet over tvil. Videre fremhevet nemnden at advokaten hadde erkjent at vedkommende over en 10 års periode hadde holdt store inntekter fra sin advokatvirksomhet utenfor regnskapet, og heller ikke hadde betalt skatt og MVA av beløpet. Nemnden var av den oppfatning at forholdet isolert sett var så alvorlig at vedkommende ble ansett som uskikket som advokat. Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte advokatens bevilling i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

- b) Avisen VG hadde offentliggjort et lydbåndopptak, der det fremkom at advokaten hadde "bestilt" bortføring eller kidnapping av en fornærmet i en voldtektssak. Den aktuelle advokaten var

forsvarer for den mistenkte parten i saken. Advokaten hadde erkjent at det var han som snakket på lydbåndopptaket.

Advokatbevillingsnemnden fant advokatens uttalelser så graverende at han måtte anses uskikket som advokat, samt at han hadde mistet den tillit som er nødvendig i yrket, jf domstoloven § 230 første ledd nr. 1. En eventuell fremtidig straffesak mot advokaten var ikke avgjørende for nemndens vurdering

- c) Tilsynsrådet mottok henvendelse om iverksatt etterforskning og varetektsfengsling av advokat, samt senere siktelse grunnet mistanke om besittelse og bruk av narkotika/dopingmidler. Advokaten anførte at det gjaldt forhold som ikke direkte knyttet seg til vedkommendes arbeid som advokat. Nemnden fant at vilkårene for å suspendere advokaten forelå og at den aktuelle situasjonen nødvendiggjorde en slik reaksjon. Advokatbevillingsnemnden suspenderte advokatens bevilling i medhold av domstoloven § 230 fjerde ledd.

3. Tilsynsrådets innberetninger av fristoversittelser

Praktiserende advokater og rettshjelpere skal senest innen 30. april hvert år betale det lovbestemte bidraget til Tilsynsrådet, og for advokatenes del også til Disiplinernemnden. De skal senest innen ovennevnte dato også innsende egenerklæring med revisoruttalelse samt vedlegg til Tilsynsrådet.

Kompetansen til å avgjøre slike saker er fra og med april 2013 delegert til Tilsynsrådets sekretariat (i forhold til meddelelse av irettesettelser og advarsler; vi viser nærmere om dette til Advokatbevillingsnemndens årsberetning for 2013 side 6 pkt. 3.)

Til sammen 11 advokater og to rettshjelpere ble innberettet til Advokatbevillingsnemnden i august 2016 som følge av langvarige fristoversittelser mht. bidragsbetaling og/eller innsendelse av egenerklæringer med vedlegg for regnskapsåret 2015. Advokatbevillingsnemnden tilbakekalte 10 advokatbevillinger som følge av slike langvarige fristoversittelser. Nemnden nedla også to forbud mot at jurister kunne utøve rettshjelpvirksomhet i medhold av domstoloven § 218 annet ledd nr. 1.

Ett vedtak om tilbakekall av advokatbevilling ble senere omgjort.

I en av fristoversittelsessakene var advokaten først blitt meddelt en advarsel av Tilsynsrådet på grunn av manglende innsendelse av egenerklæring med revisoruttalelse og vedlegg for regnskapsåret 2015, samt manglende betaling av skyldig

tilleggsbidrag. Han var samtidig gitt en frist på én måned til å ordne forholdene. Da forholdene ikke ble ordnet, ble advokaten innberettet til Advokatbevillingsnemnden med forslag om tilbakekall av hans advokatbevilling.

Selv om utgangspunktet for saken gjaldt såkalte formalovertredelser, utvidet Advokatbevillingsnemnden tilbakekallsgrunnlaget til også å omfatte generalklausulen i domstoloven § 230 første ledd nr. 1. Det ble ved avgjørelsen lagt vekt på at advokaten etter tidligere år var blitt meddelt tre advarsler av Tilsynsrådet for forsinket innsending av egenerklæring med vedlegg og bidragsbetaling. Det ble også lagt vekt på at advokaten ikke besvarte Tilsynsrådets henvendelser.

4. Tilsynsrådets innberetninger som følge av manglende sikkerhetsstillelse

Advokater som vil utøve advokatvirksomhet i eget navn, skal stille sikkerhet, jf. domstoloven § 222 første ledd første punktum. Sikkerheten skal være stillet før virksomheten settes i gang og så lenge den pågår, jf. advokatforskriften § 2-1 første ledd. Dersom en advokat misligholder plikten til å stille sikkerhet, kan nemnden tilbakekalle vedkommendes advokatbevilling, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 2.

Ingen advokater ble innberettet på dette grunnlag i 2016 (mot to advokater i 2015 og fire i 2014).

5. Innberetning fra Disiplinærnemnden

Advokatbevillingsnemnden mottok en innberetning med forslag om tilbakekall av advokatbevilling fra Disiplinærnemnden i 2016, jf. domstoloven § 227 tredje ledd, jf. domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

Advokaten var tidligere blitt ekskludert fra Advokatforeningen, og saken var også omtalt i foreningens blad Advokaten.

I forbindelse med Disiplinærnemndens innberetning ble det reist spørsmål om forståelsen av advokatforskriften § 5-3 og § 5-9 tredje ledd, med hensyn til Disiplinærnemndens generelle hjemmel til å ta opp, behandle og melde saker av eget tiltak.

Advokatbevillingsnemnden mente at Disiplinærnemnden hadde handlet innenfor sin kompetanse. Det ble i den forbindelse vist til at Disiplinærnemnden er et frittstående og uavhengig organ med ansvar for å utøve disiplinærmyndighet overfor advokater, jf. domstoloven § 227

første ledd. Videre ble det vist til at Disiplinærnemnden er gitt kompetanse til å fremme forslag om tilbakekall av advokatbevillinger overfor Advokatbevillingsnemnden, og at domstoloven § 227 tredje ledd er likelydende tilsvarende bestemmelse for Tilsynsrådet, jf domstoloven § 225 tredje ledd i.f. Det ble også vist til at Justis- og beredskapsdepartementet i sine merknader til advokatforskriften § 5-3, forutsetter at Disiplinærnemnden kan ta opp saker til behandling av eget tiltak.

Advokaten påberopte at Disiplinærnemnden manglet hjemmelsgrunnlag, og påstod at Advokatbevillingsnemnden måtte avvise saken på dette grunnlag. Anførselen ble ikke tatt til følge, jf Advokatbevillingsnemndens syn på hjemmelsspørsmålet ovenfor.

Til sakens materielle sider viste Disiplinærnemnden i sin innberetning til at det forelå seks beslutninger fra Disiplinærnemnden, samt ytterligere to saker fra Advokatforeningens disiplinærutvalg mot advokaten. I flere av sakene var advokaten blitt meddelt en advarsel, som er disiplinærorganets strengeste reaksjon før et eventuelt tilbakekallsforslag.

Advokatbevillingsnemnden presiserte at det er helt nødvendig for opprettholdelsen av tilliten til advokatstanden at advokaten innretter sin virksomhet i tråd med *Regler for god advokatskikk*. Det ble videre konstatert at det, i tillegg til en rekke fellende disiplinæravgjørrelser, også forelå andre kritikkverdige forhold vedrørende advokatens virksomhet, herunder kravet til sikkerhetsstillelse.

Advokatbevillingsnemnden la videre til grunn at den ikke hadde kompetanse til å overprøve de enkelte disiplinæravgjørrelser som tidligere var avsagt mot advokaten. Avgjørelsene var rettskraftige, og en eventuell overprøving ville berøre kontradiksjonen også til de øvrige partene i de aktuelle disiplinærsakene. Disiplinærsakenes alder var etter Advokatbevillingsnemndens syn heller ikke avgjørende i seg selv, men dette forholdet ville likevel inngå i en totalvurdering, jf domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

Advokatbevillingsnemnden sluttet seg til Disiplinærnemndens syn om at advokaten hadde vist liten vilje til å innrette seg etter gjeldene Regler for god advokatskikk. Advokatbevillingsnemnden mente dette forholdet i seg selv reiste betydelig tvil om advokaten var skikket, jf domstoloven § 230 første ledd nr. 1.

I tillegg til fellende disiplinæravgjørrelser ble det også lagt vekt på at advokaten hadde drevet advokatvirksomhet uten nødvendig sikkerhet og at han hadde gitt feilaktige opplysninger om sin egen virksomhet til sikkerhetsstiller. Det ble også lagt vekt på at advokaten hadde unnlatt å følge opp henvendelser fra domstolen, og at han tidligere hadde blitt meddelt en advarsel av Tilsynsrådet for mangelfulle regnskapsforhold.

Advokatbevillingsnemnden mente advokatens mangelfulle oppfølging av saker og manglende korrigering av egen adferd klart innebar et vesentlig avvik fra det som må kunne forventes av en praktiserende advokat. Etter Advokatbevillingsnemndens vurdering hadde advokaten dermed mistet den tillit som er nødvendig i yrket og kunne heller ikke lenger anses skikket til å utøve advokatyrket.

Advokatbevillingen ble tilbakekalt i medhold av domstolloven § 230 første ledd nr. 1.

6. Advokatbevillingsnemndens avgjørelser i klagesaker

Advokatbevillingsnemnden mottok i 2016 en klage på avslag om søknad om ny advokatbevilling etter tidligere tilbakekall. Klagen ble ikke etterkommet.

Advokatbevillingsnemnden vurderte i tillegg en klage som gjaldt avslag på vurdering av autorisasjon som advokatfullmektig. Klagen ble ikke etterkommet.

7. Søksmål mot Advokatbevillingsnemnden

Det ble reist tre søksmål mot nemnden i 2016.

I en av sakene ble det først fremsatt begjæring om utsatt iverksettelse av tilbakekallsvedtaket for Oslo tingrett, men denne ble avvist. Retten vurderte det slik at det var en forutsetning for å begjære utsatt iverksettelse av vedtaket at det samtidig ble begjært rettens vurdering av gyldigheten av tilbakekallsvedtaket. Advokaten sendte deretter både stevning knyttet til gyldigheten av tilbakekallsvedtaket sammen med begjæring om utsatt iverksettelse. Saken er foreløpig ikke avgjort.

Av de rettssaker som Advokatbevillingsnemnden var part, og som ble avgjort med rettskraftig virkning i 2016, fikk nemnden medhold i samtlige av sakene:

- a) En sak gjaldt gyldigheten av Advokatbevillingsnemndens vedtak om å forkaste klage over avslag på søknad om advokatbevilling. Lagmannsretten forkastet anke over tingrettens frifinnelse av Advokatbevillingsnemnden og ytterligere anke ble ikke tillatt fremmet av Høyesterett. Som en generell betraktning la lagmannsretten i sin avgjørelse til grunn at det bør mer til for å konkludere med manglende skikkethet og tillit etter domstolloven § 230 første ledd nr. 1 når bestemmelsen kommer direkte til

anvendelse, det vil si at en advokatbevilling blir trukket tilbake, enn når bestemmelsen kommer til anvendelse gjennom henvisningsbestemmelsen i § 220 fjerde ledd andre punktum, som omhandler personer som tidligere ikke er blitt tildelt en advokatbevilling. Det er fordi det gjennomgående må regnes som et større inngrep å frata noen advokatbevilling enn å nekte tildeling til dem som tidligere ikke har hatt noen.

- b) En annen sak gjaldt gyldigheten av Advokatbevillingsnemndens vedtak som stadfestet Tilsynsrådets vedtak der en søknad om autorisasjon av advokatfullmektig var blitt avslått. Tingretten la til grunn at saksøkeren, som ønsket autorisasjon som advokatfullmektig, uriktig hadde utgitt seg for å være norsk advokat. Retten la ved sin vurdering også vekt på saksøkerens særegne uttrykksmåte som hadde funnet sted overfor offentlige instanser og privatperson over tid. Etter en helhetsvurdering kom tingretten til at Advokatbevillingsnemnden riktig hadde konkludert med at vedkommende ikke kunne anses skikket til å være advokatfullmektig.
- c) En advokat som hadde fått sin advokatbevilling suspendert som følge av at han var blitt slått personlig konkurs anførte overfor Advokatbevillingsnemnden at suspensjonen av bevillingen var opphevet under henvisning til at hans gjeld var bortfalt som følge av konkursbehandling i England.

Advokatbevillingsnemnden fant ikke at vilkårene for å oppheve suspensjonen var oppfylt. Saken ble bragt inn for retten med påstand om at nemndens vedtak var ugyldig. Vedkommende anførte at suspensjonen oppheves automatisk når man konstaterer at lovens vilkår for dette er innfridd og at Tilsynsrådet og Advokatbevillingsnemnden ikke har noe rolle i denne prosessen. Man behøver følgelig ikke å søke om at suspensjonen oppheves, ei heller å godtgjøre overfor tilsynsmyndighetene at vilkårene for opphevelse er til stede. Vedkommende anførte også at Tilsynsrådet pliktet å føre ham opp i sitt offentlige register over praktiserende advokater så snart det var stilt sikkerhet, fremlagt villighetserklæring fra revisor m.m.

Vedkommende vant ikke fram i tingretten og anken ble nektet fremmet av lagmannsretten. Lagmannsretten fant i likhet med tingretten at tilsynsmyndighetene har adgang til å føre kontroll med at vilkårene for opphør av suspensjonen er oppfylt, herunder kreve dokumentasjon. Lagmannsretten konstaterte også at det ikke var fremlagt dokumentasjon for at gjelden var ordnet i henhold til domstoloven § 230 annet ledd. Vedkommende fikk heller ikke medhold i at Tilsynsrådet pliktet å føre ham inn i registeret. En anke til Høyesterett ble forkastet.

8. Suspensjon av advokatbevilling ved advokaters straffbare forhold

Det følger av domstoloven § 230 fjerde ledd, jf. § 225 tredje ledd, at nemnden – etter forslag fra Tilsynsrådet – kan bestemme at en bevilling skal tre ut av kraft (suspenderes) dersom en advokat blir siktet for en forbrytelse eller forseelse som kan medføre tap av advokatbevilling.

Advokatbevillingsnemnden har i 2016 besluttet å suspendere én bevilling på dette grunnlaget, se nærmere under pkt. 2 ovenfor.

9. Nedleggelse av forbud mot å yte rettshjelp

Advokatbevillingsnemnden kan i medhold av domstoloven § 219 tredje ledd nedlegge forbud mot at en person som har juridisk embetseksamen eller mastergrad i rettsvitenskap, yter rettshjelp etter § 218 annet ledd nr. 1 dersom vedkommende har gjort eller gjør seg skyldig i forhold som gjør vedkommende uskikket eller uverdigg til å yte rettshjelp eller vedkommende overtrer bestemmelser som gjelder driften av slik virksomhet.

Advokatbevillingsnemnden har i 2016 nedlagt forbud som nevnt over i til sammen fire saker. Antallet saker er meget høyt i forhold til antall registrerte rettshjelpere i Norge.

Pr. 31.12.2016 var det kun 51 personer som sto registrert som praktiserende rettshjelpere etter domstoloven § 218 nr. 1. Til sammenlikning sto 7738 personer registrert som praktiserende advokater på samme tidspunkt.

I to av sakene ble forbudet nedlagt som en følge av manglende innsendelse av egenerklæring med vedlegg og/eller betaling av skyldig bidrag.

I en tredje sak ble det søkt om å få registrert rettshjelperpraksis etter at vedkommendes advokatbevilling var blitt tilbakekalt i medhold av domstoloven § 230 første ledd nr. 1 og nr. 3. I sin innberetning til nemnden ga Tilsynsrådet uttrykk for at det ved vurderingen av spørsmålet om å nedlegge forbud mot å yte rettshjelp måtte legges vekt på de samme forholdene som ledet til at vedkommende fikk tilbakekalt sin advokatbevilling og at det ville være i strid med lovgivers intensjoner om vedkommende kan fortsette å yte kommersiell rettshjelp kort tid etter tilbakekallet. Nemnden sluttet seg til dette syn og fant grunn til å nedlegge forbud i medhold av domstoloven § 219 tredje ledd.

I den siste saken konstaterte nemden at det var avdekket grunnleggende regnskapsmessige mangler knyttet til rettshjelperens virksomhet. Det ble også vektlagt at rettshjelpvirksomheten var innrettet på en ulovlig måte. Rettshjelperen hadde ikke adgang til å fakturere for sine tjenester gjennom et annet firma enn det foretaket vedkommende var registrert med i Tilsynsrådets register over praktiserende rettshjelpere. Ved å anvende et annet advokatfirmas oppdragsbekreftelse og bankkonto hadde rettshjelperen etterlatt inntrykket av at et annet foretak enn rettshjelpers foretak sto som ansvarlig for de tjenestene som ble levert. Dette var et forhold som i seg selv reiste tvil om vedkommende var skikket til å kunne praktisere som rettshjelper. Det ble nedlagt forbud mot å yte rettshjelp i medhold av domstolloven § 219 tredje ledd.

Oslo, 30. mars 2017

Advokatbevillingsnemnden

Inger Hygen

Håvard Holm
Leder

Karin Ask-Henriksen